

РЕШЕНИЕ

№ 3738

гр. София, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1390** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „МОТО ПФОЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес в [населено място], подадена от юриконсулт Ел. Т., срещу Заповед № 22-4332-006473/13.12.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

С жалбата се иска отмяна на процесната ЗППАМ по съображения, че „МОТО ПФОЕ“ ЕООД не било уведомено от Бистрий Д. В., че последният е лице, дългосрочно пребиваващо в Република България и няма как обективно да направи проверка за наличието на това обстоятелство по отношение на своите клиенти. Сочи се, че при подписване на договора за наем на автомобил, наемателят е представил копие от документ за самоличност – паспорт, от който било видно, че е влязъл в страната на 10.12.2022 г., както и свидетелството си за правоуправление.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР, не е представляван и не е заявил становище по основателността на жалбата. В съпроводителното писмо към административната преписка е направено възражение за прекомерност на евентуално претендираното адвокатско възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 10.12.2022 г. е сключен между жалбоподателя „МОТО ПФОЕ“ ЕООД и Бистрий Д. В. договор №[ЕГН] за наем на лек автомобил F. Fiesta 1.0 Ecoboost 100hp 100, с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от два дни и посочена дата на връщане 12.12.2022 г., 13 ч.

На 12.12.2022 г. в 03.35 ч. Бистрий Д. В. управлявал наетия от него лек автомобил в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. В. Л. към [улица], като на кръстовището с [улица] поради движение с несъобразена с пътните условия скорост – мокра пътна настилка, превозното средство излязло от пътя и реализирало ПТП с паркирания отдясно лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . На място е пристигнал екип на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като при извършена проверка в 03.55 часа водачът отказал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с фабричен № ARNA-0138. Издаден е талон за медицинско изследване № 107809 за МБАЛ Св. А.. В хода на проверката е установено, че водача управлява МПС със СУМПС, издадено от Република У., повече от една година от издаване на документа за постоянно пребиваване. Нарушенията са квалифицирани като такива по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП и чл. 162, ал. 2 ЗДвП.

На 13.12.2022 г. е издадена ЗППАМ № 22-4332-006473, с която на „МОТО ПФОЕ“ ЕООД, в качеството му на собственик на лекия автомобил, е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Отнети са свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] .

Заповедта е връчена на 16.12.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 171, т. 1 б. „а“ ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителната административна мярка „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година

Според чл. 172, ал. 1, изр. първо ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед цитираните разпоредби и приложенияте по делото Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи /л.26/, заповед 513з-1618/26.02.2018 г. /л. 27/ и заповед № 513з-6324/17.08.2018 г. /л.25/ на директора на СДВР, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в

предвидената от закона форма, като са налице всички изискуеми от закона реквизити на заповедта. Същата е издадена въз основа на конкретни прояви на Бистрий Д. В., в качеството му на водач на МПС, собственост на дружеството - жалбоподател, посочени в обстоятелствената ѝ част, с оглед на което същата се явява мотивирана в достатъчна степен, която да позволи на съда да извърши преценка за нейната законосъобразност, а и да даде възможност на адресата да разбере фактическите и правни основания за издаването ѝ.

С оглед на изложеното съдът не открива основания за нищожност на оспорената заповед, нито констатира наличието на допуснати съществени процесуални нарушения при издаването ѝ.

Заповедта обаче е издадена в нарушение на материалния закон.

Правното основание на процесната принудителна административна мярка е по чл. 171, т. 1, б. "а" ЗДвП. Фактите и обстоятелствата, относими към посочената от административния орган хипотеза по чл. 171, т. 1, б. „а" ЗДвП, са констатирани с акт за установяване на административно нарушение. АУАН е част от административната преписка по издаване на заповедта за прилагане на ПАМ и съдържа фактическото основание на заповедта по смисъла на чл. 59, т. 4, пр. 1 от АПК. Конкретните прояви, явяващи се фактическо основание за издаването на заповедта, са управлението на МПС от лице, което не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство.

Съдът намира за недоказан юридическия факт, който административният орган е приел като фактическо основание и с който законът свързва процесната принудителна административна мярка.

Съгласно чл. 162, ал. 2 чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

По делото не е са налице доказателства, от които да е видно кога е издаден документа за пребиваване на Бистрий Д. В.. Видно от цитираната по-горе правна норма, чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република България, могат да управляват МПС на територията на страната със СУМПС, което не е издадено от държава – членка, или друга държава – страна по Споразумението за ЕИП, или от Конфедерация Швейцария, до една година от датата на издаване на документ за пребиваване. За да бъде направен категоричен извод за наличие на тази хипотеза и да е законосъобразно налагането на процесната ПАМ, трябва по безспорен начин да бъде установено на коя дата е издаден документа за пребиваване. При неустановеност на това обстоятелство не може да се установи дали водачът е управлявал превозното средство със СУМПС над една година, т.е. в нарушение на чл.162, ал.2 от ЗДвП. Това от своя страна означава и че не е доказан юридическия факт, от който произтича правомощието за налагане на мярката. Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. С разпореждането за насрочване на делото на ответника е указано, че следва да докаже по делото съществуването на фактическите основания, посочени в оспорената заповед. В конкретния случай

ответникът не е представил доказателства относно датата на издаване на документа за пребиваване на Бистрий Д. В. и това не може по никакъв начин да се установи от данните по делото. След като това обстоятелство не е установено, не може да се приеме за доказано, че на посочената в ЗППАМ дата и място автомобилът, собственост на „МОТО ПФОЕ“ ЕООД, е бил управляван от лице, което не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада МПС, т.е. че е налице соченото основание за налагане на принудителната мярка.

Предвид гореизложеното, оспорената заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена поради нарушение на материалния закон – основание по чл. 146, т. 4 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „МОТО ПФОЕ“ ЕООД Заповед № 22-4332-006473/13.12.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: